

Europa, de Stille Oceaan en de Mythe van Amerikaanse Onoverwinnelijkheid

Door Frank , 17 april 2026

Europa, de Stille Oceaan en de Mythe van Amerikaanse Onoverwinnelijkheid: Hoe de Iran oorlog het Imperium deed Wankelen

Scott Ritter: WE LOST EUROPE, THE PACIFIC AND THE NOTION OF US MILITARY INVINCIBILITY IN WAR ON IRAN

Terwijl alle ogen gericht zijn op Islamabad, waar opnieuw gesprekken tussen de VS en Iran op de agenda staan, is het tijd voor een nuchtere balans. Zeven weken oorlog met Iran hebben niet alleen het Midden-Oosten herschikt, maar ook de fundamentele pijlers van de Amerikaanse wereldorde aan het wankelen gebracht. Scott Ritter en Rachel Blevins leggen in hun recente analyse de vinger op de wonde: de Verenigde Staten zijn niet alleen militair, maar ook geopolitiek en moreel verzwakt uit dit conflict gekomen.

1. De Militaire Illusie: Wanneer Conventionele Overmacht Niet Volstaat

De kernboodschap is pijnlijk duidelijk: de VS hebben hun conventionele escalatieladder volledig gebruikt – en faalden. Zoals Ritter stelt: *"We have reached the maximum effort in terms of their escalatory ladder using conventional warfare. There's nothing more we can do."*

- **Willekeurig bombarderen:** De VS vernietigden lege gebouwen en doodden burgers, maar raakten nooit de kern van Iran's afschrikingscapaciteit: ballistische raketten en drones.
- **Hormuz blijft in Iraanse handen:** De strategische zeestraat, cruciaal voor de wereldwijde energievoorziening, bleef onder effectieve Iraanse controle. Geen enkele Amerikaanse interventie kon dat veranderen.

- **De "Desert One"-debacle herhaalt zich:** Pogingen om Iraans nucleair materiaal te onderscheppen eindigden in fiasco's, een herinnering aan de vernederingen van het verleden.

Het resultaat? Een supermacht die niet kan winnen, maar ook niet kan stoppen zonder gezichtsverlies.

2. Allianties in Puin: Het Verlies van Europa en de Stille Oceaan

De echte strategische ramp speelt zich af buiten het slagveld. De Iran oorlog heeft de laatste resten vertrouwen in Amerikaanse betrouwbaarheid weggevaagd.

Europa: "Ze haten ons, ze verachten ons"

- Europese bondgenoten zoeken nu actief naar manieren om een NAVO *zonder* Amerika op te bouwen.
- Niet omdat Europa sterker is, maar omdat de schade van een onberekenbare, onbetrouwbare VS groter is dan de kosten van zelfredzaamheid.
- Europa mist echter de economische schaal, defensie-industrie en politieke eenheid om die rol daadwerkelijk in te vullen – een gevaarlijk vacuüm.

De Stille Oceaan: Een Kaartenhuis dat Instortte

Ritter somt de ineenstorting systematisch op:

Alliantie	Status	Reden van falen
VS- Japan- Zuid- Korea	Gebroken	Luchtverdediging weggehaald voor Israël; energiezekerheid vernietigd door Midden-Oosten crisis VK vertrouwt Trump niet;
AUKUS	Irrelevant	Australië kampt met dieseltekort, raffinaderijen branden

Alliantie	Status	Reden van falen
The Quad	Gereduceerd tot duo	India economisch uitgeperst door VS-druk op Russische olie; energiezekerheid in gevaar
		\$40 mld defensiepakket in twijfel
Taiwan	Strategisch verward	getrokken: "Kopen we systemen die niet werken?"

De conclusie is vernietigend: "*We lost the Pacific because of Iran.*" China hoeft geen schip te verplaatsen; de Amerikaanse alliantiestructuur implodeerde uit zichzelf.

3. De Politieke Realiteit: Trump, Israël en de Zoektocht naar een "Win"

De binnenlandse dynamiek in de VS verklaart veel van de tegenstrijdigheden:

- **Israël's invloed:** Ritter benadrukt de "ijzeren greep" van de pro Israël lobby, maar wijst er ook op dat zelfs trouwe voorstanders zoals Rubio en de CIA-directeur deze oorlog als "fantasie" bestempelden.
- **Trump's dilemma:** De president moet een nederlaag omtoveren tot overwinning voor zijn politieke overleving. Een deal die Iraanse verrijking beperkt maar niet elimineert, gecombineerd met gedeelde inkomsten uit Hormuz, kan als "beter dan Obama" worden verkocht.
- **De Islamabad-factor:** Technische teams onderhandelen al; wat ontbreekt is een politiek klimaat waarin Trump de deal kan presenteren als succes, niet als capitulatie.

4. De Grote Vraag: Heeft de VS iets Geleerd?

Hier wordt de kritiek het scherpst. De VS herhalen fouten die al zichtbaar waren in Oekraïne:

- **Overschatting van eigen militaire capaciteit**
- **Onderschatting van tegenstanders met asymmetrische capaciteiten**
- **Verwaarlozing van economische en energetische realiteiten bij bondgenoten**

En nu, met China als ultieme strategische uitdaging, staat de VS zwakker dan ooit. "*How do we contain China when we can't even contain Iran?*" is de vraag die in Washington niemand durft te stellen.

5. Conclusie: Een Keerpunt in de Geschiedenis

De oorlog met Iran was geen afwijking; het was een symptoom. Een symptoom van een supermacht die zijn grenzen heeft bereikt, maar dat nog niet wil erkennen. De wereld kijkt toe hoe het Amerikaanse imperium niet met een knal, maar met een langzaam, pijnlijk besef van eigen beperkingen uiteenvalt.

Voor Europa is dit een wake-up call. Voor de Stille Oceaan een herordening. En voor de VS zelf? Een keuze: verder vasthouden aan illusies, of de moed vinden om een nieuwe, realistische rol in de wereld te aanvaarden.

Frank is een onafhankelijk analist met een scherp oog voor geopolitieke verschuivingen. Zijn werk verschijnt regelmatig op deze website.

<https://youtu.be/czG8qtdejFU>